

HOOFDSTUK 1

Waar is het Oude Testament gebleven?

‘U kunt onze tekst vanmorgen vinden in het Oude Testament ...’
Ik weet dat deze aankondiging tegenwoordig maar zelden wordt gehoord, maar wat dacht jij toen je deze woorden voor het laatst hoorde?

O nee! Niet weer een historische lezing.

Hij zal ons vandaag wel weer met de wet om de oren slaan.

Waarom? Ik ben hier om over Jezus te horen.

Wat hebben Israël en Babylon te maken met de problemen in mijn gezin?

Of misschien heb je het niet alleen gedacht. Je hebt het naderhand tegen de predikant gezegd of naar hem gemaaid. En predikanten voelen de druk. Uit sommige onderzoeken blijkt dat de verhouding tussen preken over het Oude Testament en die over het Nieuwe Testament 1 op de 10 is. Sommigen zeggen dat het eerder 0 op de 10 is.

Maar verklaart deze onevenwichtigheid in het geestelijke dieet van de meeste christenen misschien niet veel van de geestelijke problemen in de kerk van vandaag en bij christenen van vandaag? Of zoals de theoloog Gleason Archer het zegt: ‘Hoe kunnen christelijke herders ooit hopen hun kudde een evenwichtig dieet aan te bieden als ze geheel voorbijgaan aan de 39 boeken van de Heilige Schrift waaruit Jezus en alle schrijvers van het Nieuwe Testament zelf geestelijk gevoed werden?’³

Een veranderd dieet

Het is niet altijd zo geweest. De kerk had vroeger een veel evenwichtiger dieet. Dus hoe zijn we zover gekomen? Denk eens na over deze redenen:

Vrijzinnigheid. De constante aanval op het Oude Testament door vrijzinnige theologen heeft bij veel christenen het vertrouwen in dit deel van de Bijbel aan het wankelen gebracht.

Onwetendheid. Het is bijna onmogelijk om grote delen van het Oude Testament te begrijpen zonder kennis van de historische context en geografische achtergrond. Dit hoorde vroeger bij de algemene kennis, maar veel christenen van nu weten maar weinig of niets van de Bijbelse geschiedenis.

Onbeduidendheid. Sommige mensen die naar de historische en geografische gegevens van het Oude Testament kijken vragen zich af: Hoe kunnen gebeurtenissen en plaatsen van duizenden jaren geleden voor mij nog enige betekenis hebben? En het Nieuwe Testament leert sowieso dat veel oudtestamentische gewoonten zijn opgehouden. Dus waarom zou ik me er dan in verdiepen?

Bedelingenleer. Als de Schrift wordt verdeeld in verschillende tijdperiodes zoals de dispensationalisten dat doen, krijgt het Oude Testament onbedoeld een geringere plaats in het kerkelijk leven en in het leven van de individuele christen.

Slechte voorbeelden. Er zijn veel slechte voorbeelden van preken en lessen over het Oude Testament. Als sommigen het verkeerd doen, mag dat er echter niet toe leiden dat anderen het helemaal niet meer doen.

Luiheid. Het bestuderen van het Oude Testament vergt vaak meer denkwerk dan het bestuderen van het Nieuwe Testament. De bekende weggetjes van de evangeliën lijken meer uitnodigend dan Leviticus, 2 Kronieken of Nahum.

Prediking zonder Christus. Misschien wel de belangrijkste reden waarom er zo weinig interesse in het Oude Testament is, is dat er zoveel onderwijs uit het Oude Testament is waarin Christus ontbreekt. De prediking uit het Oude Testament is vaak niet meer dan zedenprediking, bijvoorbeeld: 'Tien lessen uit het leven van Mozes'. In de academische wereld is er een sterke neiging om de mogelijkheid van christocentriciteit

in het Oude Testament te bagatelliseren en zelfs te ontkennen. Het is dan niet verrassend dat velen zich afkeren van het Oude Testament en zich enkel tot het Nieuwe wenden om Jezus te vinden en te genieten.

Ambtelijk, niet persoonlijk. Hoewel sommige predikers en docenten de laatste jaren hun best hebben gedaan om de aanwezigheid en het werk van de Zoon van God in het Oude Testament te laten zien, zijn hun inspanningen vaak niet bevredigend vanwege de op zichzelf genomen technisch correcte beslissing om de ambtsnaam *Christus* te gebruiken in plaats van de persoonsnaam *Jezus* in hun preken en geschriften over het Oude Testament.

Jezus betekent ‘God redt’, en het is de persoonsnaam die aan de Zoon van God werd gegeven toen Hij tweeduizend jaar geleden werd geboren in Bethlehem.

Christus betekent ‘gezalfd’ of ‘gezonden en toegerust door God’, en het is een vertaling van het Hebreeuwse woord *Mesias*. De naam is minder persoonlijk – meer een officiële titel of rol zoals *president* – en wordt meestal gebruikt als men spreekt over de Zoon van God vóór Zijn leven op aarde.

Een van mijn passies is christenen te helpen Jezus persoonlijker en intiemer te leren kennen, dus heb ik besloten de naam *Jezus* zoveel mogelijk te gebruiken in dit boek. Die naam brengt Hem niet alleen dichterbij ons dan Zijn ambtsnaam; hij herinnert ons er ook aan dat de Christus van het Oude Testament dezelfde Persoon is als de Jezus van het Nieuwe Testament.

Als ik de naam *Jezus* gebruik om te spreken over het werk van Gods Zoon in het Oude Testament, bedoel ik niet dat de Man Die later als Jezus geboren werd het werk deed. Ik zeg wel dat de Persoon Die tweeduizend jaar geleden als Jezus geboren werd ook voor die tijd in het Oude Testament werkzaam was.

Hoe krijgen we het Oude Testament terug?

Dit zijn ingrijpende en moed benemende ontwikkelingen. Hoe kunnen we ze bestrijden en keren?

We moeten de vrijzinnige theologie bestrijden door het Oude Testament te behandelen als het geïnspireerde Woord van God.

We moeten de Bijbelse geschiedenis en geografie geduldig bestuderen en leren hoe we op een nuttige manier het verleden met het heden kunnen verbinden.

We moeten de zwaktes van het dispensationalisme vermijden. We moeten slechte gewoontes herkennen en vermijden, en goede preek- en onderwijsvoorbeelden zoeken, waarderen en ervan leren. En we moeten er uren, zweet en tranen voor overhebben om de reeds lange tijd braakliggende grond van het Oude Testament om te spitten.

Bovenal, ondanks het veelvoorkomende Christus-loze moralisme en de druk die uitgaat van Christus-loze academies, moeten wij ons ervoor inspannen om Jezus in het Oude Testament te vinden en te genieten. Dat alleen maakt de bestudering van het Oude Testament nuttig en aangenaam.

We kunnen ook de loskoppeling die veroorzaakt wordt door *Christus* te veel te gebruiken minimaliseren en Jezus dichterbij brengen door Zijn persoonsnaam vaker te gebruiken dan Zijn ambtstitel.

Het lijkt erop dat we een heel eind van het pad zijn, en dat de weg terugvinden niet eenvoudig is. Is het de moeite waard? Ik geloof van wel. Een paar jaar geleden ben ik deze moeilijke weg gaan bewandelen; ik heb onderweg veel waardevolle lessen geleerd en die wil ik graag met je delen. Laat ik je eerst eens vertellen over mijn eigen weg naar Emmaüs.